Petrus <Lombardus>; Henricus <de Gorichem> [Comm.]: Sententiarum libri IV (cum conclusionibus Henrici de Gorichem et problematibus S. Thomae articulisque Parisiensibus)
[Freiburg i. Br.: Kilian Fischer], [ca. 1492]

morte xp̄i caro fuit a verbo sep̄ata. Secūdo ostendit
ſm quid mors xp̄i fuit cōsummata. Tertio subiūngit
ſm quid veritas quarundā ꝓpositionum in hac ma-
teria sit accipienda. Primū vsq₃ ibi. Recedente v̄o
anima. Scōm vsq₃ ibi. Sane igit̄ dici potest. Tertiū
vsq₃ ad finem distin. In speciali sniā mgr̄i stat in tri-
bus ꝓpositionibꝰ. quarū prima est hec. Humanitas
xp̄i nō fuit ī passione a deitate soluta. ſ₃ solū ꝑ subtra
ctionem protectionis ⁊ defensionis foris destituta.
Hanc mgr̄ ponens querit. Utrū in morte xp̄i fuit di
uinitas a carne vel anima sep̄ata. Et rn̄det quorun-
dam opinionem fuisse ꝙ sicut anima in morte a carne
seperabat̄. ita in morte deitas. tam a corp̄e q̄ȝ ab ani-
ma sep̄abat̄. Hi suam opinionē ꝓbant sic. qn̄ aliqua
vniunt̄ ꝑ mediū. recedente medio. recedit vnio. sed
caro christi vnita fuit diuinitati mediante anima. cū
ergo in morte xp̄i anima fuerit sep̄ata a carne. sequit̄
⁊ ipsam deitatem a carne fuisse sep̄atam. Et cōfirmat
hoc ꝑ autoritatem Ambro. suꝑ illo verbo psal. Deꝰ
deus meus respice in me quare me dereliquisti ⁊c̄. di
centem. Clamat homo sep̄atione diuinitatꝭ mortuꝰ
Un̄ apparet ꝙ xp̄s nō potuisset mori nisi fuisset a car
ne deitas sep̄ata. Ad istam respondens mgr̄ dicit ꝙ
si ista derelictio quā deus in cruce deplanxit intelligi
tur facta ꝑ sep̄ationē diuinitatis quasi facta sit vnio-
nis solutio. vt ista opinio dicit. sequeret̄ ꝙ xp̄us ad-
huc viuens qn̄q₃ fuisset homo ⁊ nō deus. patet quia
adhuc viuens in cruce clamabat se derelictū. sed con
sequens est falsum. igit̄ opinio ex qua sequit̄. Un̄ sen
sus auc̄tis bt̄i Ambrosij qua ꝓbant ꝓ se stat in hoc
ꝙ deus pater xp̄m hominem dr̄ dereliquisse. quia ad
tempꝰ exposuit cum potestati ⁊ dn̄io eoꝝ ipsum per-
sequentiū. ita ꝙ deitas dicit̄ ab humanitate sep̄ata
ꝑ subtractionem ꝓtectionis ⁊ defensionis. sed nō ꝑ
solutionem vnionis. ⁊ ideo sep̄auit se diuinitas foris
ad defensionem. sed intus nō desijt ad vnionem. Et
hoc ꝯfirmat magister ꝑ figuram veteris testamenti ꝺ
duobus hyrcis quoꝝ vno immolato alter in desertū
mittebat̄. ꝑ quos intelligunt̄ due nature in xp̄o. qua
rum vna tp̄e passionis. s. humanitas immolata fuit.
altera. s. deitas celū abijt. nō loci mutatione nec vni-
onis solutiōe. sed defensionis subtractione vt sic xp̄i
passio ab ipsis ꝯsummaret̄. Postea mgr̄ soluit auto-
ritatem ambro. cui p̄dictam opinionem fouentes in-
nitunt̄. qua athanasius dicit ꝙ ille homo mortuꝰ in
cruce fuit denuo assumptus in resurrectione. qꝺ ve-
rum nō esset nisi fuisset in morte depositus seu a diui
nitate sep̄atus vbi ipsi dicunt. Et rn̄dens mgr̄ dicit
ꝙ Athanasius dixit auc̄tem illam ꝯtra quosdam he-
reticos que negabant xp̄m resurrexisse ⁊ aīam denuo
corp̄i vnitam fuisse. Et etiam dei filium totū hominē
in resurrectione resumpsisse. qꝛ totum deposuerat in
morte. qꝛ q̄ȝuis deitas non fuit sep̄ata nec a carne nec
ab anima in triduo mortꝭ. fuit tamen separata a toto
homine. i. a ꝯiunctione corp̄is ⁊ anime. vt postea pa
tebit in sequenti distin. Et sic magister tandem cōclu
dit ꝙ in morte xp̄i nec anima nec caro fuit a verbo de
relicta. qꝺ concludit multis sanctoꝝ autoritatibus.
Secunda ꝓpositio est hec. Per hoc xp̄us vere mo-
riebat̄ ꝙ anima eius a corp̄e sep̄abatur. Hanc magi-
ster ponens dicit ꝙ christus dicit̄ mortuus seu pas-
sus ꝓpter cōmunicationem ꝓprietatum vniꝰ natu-
re cum alia ex vnione in p̄sona. vnde homo dr̄ mor-
tuus qꝛ caro est mortua. ⁊ dicit̄ pati carne vel anima
patiente. Sed xp̄us dicit̄ mortuus ꝑ sep̄ationē ani
me a carne stante tn̄ hypostatica vnione. Et dicitur
passus ꝓpter carnis ⁊ anime passionem quaꝝ vtraq₃
dolorē sensit. licet diuinitas cui vnita fuerat omnis
doloris expers fuerit. vnde ꝯcludit ꝙ filius dei mor
tuus ⁊ passus fuit. non qꝛ dolorem vel mortem sensit

in q̄ȝtum deus. sed qꝛ caro sibi vnita mortua fuit. Et
hōc magister ꝯfirmat auc̄tibus sanctoꝝ. Tertia ꝓpo
sitio est hec. Respectu diuersoꝝ deum mortuum fore
aperte ꝯcedit̄ ⁊ negat̄. Hanc magister ponēs dicit ꝙ
sane dici potest mortuus est deus. ⁊ deus nō est mor
tuus. ⁊ passus est dei filius. ⁊ dei filius nō est passus
Nam hmōi expositiones negatiue sunt vere ſm diui
nam naturam, affirmatiue vero ſm humanam natu-
ram. Et cōfirmat autoritate b. Ambro. Et tm̄ in spe
ciali.

Si christus in morte fuit homo. a

Hic queritur DI. XXII

b
vtrū in illlo triduo mortꝭ xp̄s
fuerit homo? Qꝺ nō videt̄ q̄
busdam. qꝛ mortuꝰ erat. ⁊ hō
mortuꝰ nō est hō. Addūt etiam ꝙ si tūc erat
homo: vel mortalis vel īmortalis. ſ₃ mortalis — *Opinio quorundam.*
nō. qꝛ mortuus. nec īmortalis. qꝛ tm̄ post re-
surrectionē. Quibus rn̄demꝰ qꝛ licet homo — *Rn̄sio q̄ confirmat̄ ꝙ hō et qualiter.*
mortuꝰ fuerit. erat tn̄ in morte deus hō. nec
mortalis q̇dem nec īmortalis. ⁊ tn̄ vere erat
homo. Ille em̄ ⁊ hmōi argutie in creaturꝭ lo
cū habent. ſ₃ fidei sacr̄m a ph̄icis argumentꝭ
est liberū. vn̄ Amb. Aufer argumenta vbi fi
des querit̄. In ipsis ginnasijs suis iā₃ dyale
tica taceat. piscatoribus credit̄. nō dyaleticꝭ.
Dicimus ergo in morte xp̄i deū vere fuisse ho-
minem. ⁊ tn̄ mortuū. ⁊ hoīem q̇dē nec mor
talem nec immortalē qꝛ vnitus erat aīme et
carni seiunctis. Alia em̄ rōne dicit̄ deus hō.
vel hō deus. q̄ȝ martinꝰ vel ioh̄es. Homo em̄
dicit̄ deꝰ ⁊ ecōuerso ꝓpter susceptionē hoīs
id est aīe ⁊ carnis. vn̄ Aug. Talis erat susce-
ptio illa que deū hoīem faceret. ⁊ hoīē deū — *Augꝰ.*
Cū ergo illa susceptio ꝑ mortē n̄ defecerit. ſ₃ deꝰ
homini ⁊ hō deo. sic an̄ vnitꝰ erat vere ⁊ tūc
deus erat hō ⁊ ecōuerso. qꝛ vnitus erat ani-
me ⁊ carni: ⁊ homo mortuꝰ erat. qꝛ anima a
carne diuisa erat ꝓpter sep̄ationem anime
a carne mortuꝰ. sed ꝓpter vtriusq₃ sempꝑ se-
cum vnionē homo. Nō aūt sic erat hō: vt ex
aīa ⁊ carne simul iunctis subsisteret. Ex qua
rōne dicit̄ aliq̇s alius hō ⁊ ipse forte an̄ mor-
tem. hoc etiā mō erat hō ⁊ post resurrectio-
nem fuit. In morte v̄o homo erat tm̄ ꝓpter
anime ⁊ carnis secū vnionē. ⁊ mortuꝰ ꝓpter
inter illa duo diuisionem.

Si xp̄s in morte erat homo alicubi ⁊ si vbi
cunq₃ est homo sit. b

Hic queritur si chri
stus in morte alicubi erat hō. ⁊ si vbicūq₃ est
hō sit? Ad qꝺ dicimꝰ qꝛ nō vbicunq₃ erat hō
erat. nec mō vbicunq₃ est hō est. quia vbiq₃

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-333/0287
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG